

יהוה

158

Locus. In Hebraeo יהוה. (Iehoua): quod appellant nomis Dei
 אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ, et אֱלֹהֵינוּ (Sicut enim
 tribus nominibus dicitur Hieronymus) .i. quadriliterum,
 inaffabile, et non pronuntiatum. Neque tunc quia quatuor
 litteris subiecta litteris puncta videmus, ea sunt illorum:
 Iod altera uia uaria, (Adonai) .i. Dominus. May
 (betiph, patbab), non est quidem sub Iod, ut sub aleph: Vixum
 hoc fit, quia aleph gutturalis est littera: cui ob id sua so-
 luy non supponitur, sed una accipit patbab. Iod autem
 non est gutturalis: propterea solo sua contracta
 est. Quatuor autem uolunt supra hoc, ipsum est quod se-
 perponitur, Qals. et ramte, sub uau, supponitur ueni. De-
 go puncta quatuor illis, mutuo data sunt litteris: ut ead-
 dem per nomina adonai pronuntiant. Et quod ista rati-
 onem de pronuntiatione uerum est, quando mibi Ios
 bouab, ponitur nomina Adonai ad hunc modum, Adonai
 Iehoua. Tunc enim non pronuntiant Iehouab per Adonai,
 sed per Iobim, Deu. cum uero punctis ipsa quatuor affe-
 riunt littera iuxta hanc formam, Iehouab, ut Exod. 24.7.
 Hanc quatuor litterarum per adonai pronuntiationem uide-
 ram fuisse etiam Hieronymi in uerse, satis sua uerbo con-
 firmat, Exod. 5. 3. May quum alibi Iehouab, gemitio dum
 Exari in, xupio, ipse in, Dominus, conuertat: et tamen Exodi
 loco addit, adonai. Et nomis meum adonai, inquit, non mi-
 serui dicit quod ipsum tamen uertit Isa. 42. 8, Ego Domi-
 nus, Hoc est nomis meum. Item. 16, 21. Nomis mibi Do-
 minus, et Hos. 12. 5. Dominus memore sua. Et uersa in
 in 10, rapit Ezechielis, Quando, ait, uis Domini, et Domini,
 iuxta sunt nomina, paucis nomini communis est: secundum
 proprie Dei, quod appellatur אֱלֹהֵינוּ, id est, inaffabile, et
 quod scriptum fuit in lamina aurea que erat in fronte
 pontificis Domini et Domini uel potius, Domini Dei, est